

[Alfred Jensen.]

mod sætter sig den udbytning, som finder sted af kvinder og småbørn, der skal påtvinges — i citationstegn — den europæiske civilisation. Ja, jeg tror, det er den rigtige definerings af, hvad militæret er, og det militær, vi har, vil også blive brugt for sådanne interesser. Jeg synes, denne karakteristik passer på Trumans beslutning om at sende den syvende flåde til Formosa. Aldrig nogensinde har den vel passet så godt som her, og karakteristikken passer i det hele udmærket på den krig, der føres i Asien mod folkene. Det er jo nemlig ikke alene i Korea, det er også mod det kinesiske folk, mod befolkningen i Vietnam, i Indokina, kort sagt befolkningen i hele Østen, krigen føres. Det er socialister, der har sagt, at militærapparatet har været brugt til dette formål.

Nu kommer forsvarsministeren og ordførerne her og begrundet denne hurtige oprustning i støtte til kolonikrigen, til krig mod folkene, for det er jo det, det drejer sig om. Man kan komme med alle de smukke talemåder om forsvaret af friheden i Østen, men det er en kendsgerning, at det, man slås for derovre, er for at undertrykke befolkningen i Asien, ikke for at Asiens befolkning kan komme til at råde i sit eget landområde. Tværtimod, det er for at påtvinge den styreforhold og økonomiske forhold, som disse folk ikke er interesserede i.

Vi har ved tidligere lejligheder givet udtryk for vor stilling til den oprustning, som finder sted i forbindelse med Atlantpagten, og påvist, at den ikke tjener fredens sag. Det er jo klart, at i den givne situation, hvor den ene efter den anden står og tåler om fred, var det mere nødvendigt, at man satte ind for at sikre, at det, der foregår i Østen, ikke skal give anledning til, at verden kastes ud i en ny krig. Fremfor at tale om oprustning, kaste millioner ud til indkøb af krigsmateriel, burde man sætte ind på at støtte det initiativ, Pandit Nehru har foretaget, som går ud på, at man skal søge en fredelig løsning af problemerne i Korea. Hvis man ikke vil gå den vej — og det vil man ikke her, man taler jo som f. eks. det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft åbent om, at man forbereder sig til krig —, må man gøre sig klart, at når man intet gør for at løse problemerne på fredelig vis, kan man komme til at stå i den situation, at det, der her ligger på bordet, kun er bagateller mod det, vi kommer til at betale i form af penge, i form af menneskeliv.

Ja, vi kan ikke stemme for det lovforslag,

der her foreligger til behandling. Vi har adskillige gange sagt, at Danmark bør ud af Atlantpagten, og at det er vor opfattelse, at det både Danmark og det danske folks interesser bedst.

De forskellige ting, der er sagt her om, at vor stillingtagen ikke skulle være dikteret af hensynet til nationens og det danske folks interesser, vil jeg ikke svare på. De er så latterlige, at de ikke fortjener noget svar, allermindst når de fremsættes af folk, der bøjer sig ydmygt for en fremmed stat og går dens ærinde, nemlig De Forenede Staters.

Viggo Stareke: Det forslag til lov, vi behandler her, er formelt sammenknyttet med Danmarks medlemskab i Atlantpagten, men baggrunden for lovforslagets fremsættelse og behandling er i virkeligheden det, der foregår østpå, og det er således reelt begrundet i Danmarks medlemskab af De Forenede Nationer. Det er De Forenede Nationers stilling overfor fredsbrudet, som har medført den bevægelse, der i øjeblikket går over verden. Der er dem, der mener, Atlantpagten er en krigerisk, en aggressiv organisation, men enhver, der har fulgt verdenspolitikken og den europæiske politik siden den sidste verdenskrig, er klar over, at Østblokken var en realitet først, og at denne aggression, som fandt sted fra øst, ikke mødte nogen samlet modstand fra vest. Atlantpagten er en følge af og ikke en årsag til de krigeriske spændinger, som findes i verden. Den ærede ordfører for det kommunistiske parti mener jo egentlig, at det ligger ganske omvendt. For ham ser det sådan ud, at det er de vestlige krigsmagere, som er de egentlige urostiftere. Disse „vestlige krigsmagere“ råder over ca. 12 divisioner, det er en mager krigsmager, hvorimod fredens venner østpå råder over 180 divisioner. Den fredstale, som det ærede kommunistiske medlem holdt, gjorde indtryk af, at det var en temmelig stærkt armeret fredsdue, der optrådte her i salen.

Når vi skal behandle dette omfattende lovforslag, ønsker jeg at sige, at det er en fejl i den parlamentariske skik, at jo større en sag er, jo kortere tid har man som regel til at behandle den, og jo roligere og køligere overvejelse der kræves, jo oftere skal afgørelsen træffes af trætte, udkørte mennesker. Jeg vil gerne her henvise til, hvad der foregik i mødet i går, og samtidig henvise til de udtalelser, som jeg fremkom med ved mødet i går angående disse dækningslove, og jeg vil gerne også henvise til, at jeg i går stillede en række spørgsmål til den højtærede handelsminister og den højtærede